

"Una festa per Panamà, i també per a tota l'Amèrica Central"

Dij, 31/01/2019 per Papa Francesc
[Les homilies del papa Francesc](#)

Audiència General 30 de gener 2019

[Viatge Apostòlic a Panamà](#)

Estimats germans i germanes, bon dia!

Avui us parlaré del [Viatge Apostòlic que he fet aquests últims dies a Panamà](#). Us convido a donar gràcies al Senyor per aquesta gràcia que Ell ha volgut donar a l'Església i al poble d'aquest País estimat. Agraeixo al Senyor President de Panamà i a les altres Autoritats, els Bisbes; i agraeixo a tots els voluntaris - n'hi havia tants - l'acolliment calorós i familiar, el mateix que vam veure en les persones que arreu es van afanyar a saludar amb gran fe i entusiasme. Una cosa em va sorprendre molt: la gent alçava amb els braços els infants. Quan passava el Papamòbil tots aixecaven els infants com si diguessin: "Aquest és el meu orgull, aquest és el meu futur!". I mostraven els infants. Però n'hi havia tants! Els pares o les mares orgullosos d'aquell infant. Vaig pensar: quanta dignitat en aquest gest, i que n'és d'eloqüent per a l'hivern demogràfic que estem vivint a Europa! L'orgull d'aquella família són els infants. La seguretat per al futur són els infants. L'hivern demogràfic, sense infants, és dur!

El motiu d'aquest Viatge ha estat la Jornada Mundial de la Joventut, però les trobades amb els joves s'entrellaçaven amb la realitat del País: les [Autoritats](#), els [Bisbes](#), els [joves presos](#), els [consagrats](#) i una [casa-família](#). Tot ha estat com "contagiat" i "ple" de la presència joiosa dels joves: una festa per a ells i una festa per Panamà, i també per a tota l'Amèrica Central, marcada per tantes tragèdies i necessitada d'esperança i de pau, i també de justícia.

Aquesta Jornada Mundial de la Joventut ha estat precedida per la trobada dels joves dels pobles nadius i dels afroamericans. Un bon gest: han fet cinc dies de trobada, els joves indígenes i joves afro-descendents. N'hi ha tants en aquella regió!. Ells han obert la porta de la Jornada Mundial. Aquesta és una iniciativa important que ha manifestat encara millor la cara multiforme de l'Església a l'Amèrica Llatina: l'Amèrica Llatina és mestissa. Després, amb l'arribada de grups de tot el món, s'ha format la gran simfonia de rostres i de llengües, típica d'aquest [esdeveniment](#). Veure totes les banderes desfilar juntes, ballant en les mans dels joves joiosos de trobar-se és un signe profètic, un signe contracorrent respecte a la trista tendència actual en els nacionalismes conflictius, que aixequen parets i es tanquen a la universalitat, en la trobada dels pobles. És un signe que els joves cristians són llevat de pau en el món.

Aquesta JMJ ha tingut una forta empremta mariana, perquè el seu lema eren les paraules de la Verge a l'Àngel: «Heus aquí la serventa del Senyor; que es compleixin en mi les teves paraules» (Lc 1,38). Ha estat fort sentir aquestes paraules pronunciades pels representants dels joves dels cinc continents, i sobretot veure-les reflectides en les seves cares. Mentre hi hagi noves generacions

capaces de dir “aquí em teniu” a Déu, hi haurà futur en el món.

Entre els actes de la JMJ hi ha sempre el [Via Crucis](#). Caminar amb Maria al darrere de Jesús que porta la creu és l'escola de la vida cristiana: allà s'aprèn l'amor pacient, silenciós, concret. Us confio un secret: m'agrada tant fer el Via Crucis, perquè és anar amb Maria darrere de Jesús. Sempre porto amb mi, per fer-lo en qualsevol moment, un Via Crucis de butxaca, que em va regalar una persona molt fervorosa a Buenos Aires. I quan tinc temps l'agafo i segueixo el Via Crucis. Feu també vosaltres el Via Crucis, perquè és seguir Jesús amb Maria en el camí de la creu, on Ell ha donat la vida per nosaltres, per la nostra redempció. En el Via Crucis s'aprèn l'amor pacient, silenciós i concret. A Panamà els joves han portat amb Jesús i Maria el pes de la condició de tants germans i germanes que pateixen a l'Amèrica Central i a tot el món. Entre aquests hi ha tants joves víctimes de diverses formes d'esclavatge i de pobresa. En aquest sentit hi ha hagut moments molt significatius: la [Litúrgia penitencial](#) que he celebrat en una Casa de reeducació per a menors i la [visita a la Casa-família “Bon Samarità”](#), que acull persones que tenen Hiv/Aids.

La culminació de la JMJ i del viatge han estat la [Vetlla](#) i la [Missa amb els joves](#). En la Vetlla – en aquell camp ple de joves que han fet la Vetlla, han dormit allà i a les 8 del matí han participat en la Missa – en la Vetlla s'ha renovat el diàleg viu amb tots els nois i les noies, plens d'entusiasme i també capaços de fer silenci i d'escoltar. Passaven de l'entusiasme a l'escolta i a la pregària en silenci. Els he proposat Maria com la que, en la seva petitesa, ha “influit” més que ningú en la història del món: l'hem aclamada com la “influencer de Déu”. En el seu “fiat” s'han reflectit els testimoniatges bonics i forts d'alguns joves. El diumenge al matí, en la gran [celebració eucarística final](#), Crist Ressuscitat, amb la força de l'Esperit Sant, ha tornat a parlat als joves del món cridant-los a viure l'Evangeli en l'avui, perquè els joves no són el “demà”; no, són l’“avui” per al “demà”. No són el “mentrestant”, sinó que són l'avui, l'ara, de l'Església i del món. I he apel·lat a la responsabilitat dels adults, perquè no faltin a les noves generacions educació, treball, comunitat i família. Això és la clau ara en el món, perquè ens falten aquestes coses. Instrucció, és a dir educació. Feina: quants joves no en tenen. Comunitat: sentint-se acollits, en família, en la societat.

La trobada amb tots els [Bisbes](#) de l'Amèrica Central ha estat per a mi un moment de consol especial. Junts ens hem deixat ensenyar pel testimoni del sant bisbe Oscar Romero, per aprendre sempre millor a “sentir amb l'Església” – era el seu lema episcopal –, a la proximitat dels joves, dels pobres, dels sacerdots, del sant poble de Déu fidel.

I ha tingut un fort valor simbòlic la [consagració de l'altar de la Catedral de Santa Maria L'Antiga](#) restaurada, a Panamà. Ha estat tancada durant set anys per a la restauració. Un senyal de bellesa retrobada, per la glòria de Déu i per la fe i la festa del seu poble. El Crisma que consagra l'altar és el mateix que ungeix els batejats, els confirmats, els sacerdots i els bisbes. Que la família de l'Església pugui, a Panamà i a tot el món, rebre de l'Esperit Sant sempre una nova fecunditat, perquè segueixi i es difongui sobre la terra el pelegrinatge dels joves deixebles missioners de Jesucrist.

Traducció de Josep M. Torrents Sauvage